

НОВЫ ЧАС

АЛЕСЬ ЛАГВІНЕЦ

Стар. 5

ДАКУМЕНТ З ІНТЭРНЭТУ

Кожны беларус мае права скардзіцца, чым ён рэгулярна і займаецца, і ў гэтым яму ўлада не перашкаджае

Стар. 4

ВЯРТАННЕ КУЧМЫ

Пра тое, што адбываецца зараз ва ўкраінскай палітыцы, журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з кіеўскім палітолагам Юрыем Дакукіным

Стар. 12

АМЕРЫКАНСКІ МАСТАК З ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯГА КРАЮ

Стар. 14–15

ЧЫТАЙЦЕ Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

БАРЫС КІТ: Я ЗАЎЖДЫ НАЗЫВАЎ СЯБЕ БЕЛАРУСАМ

Працяг размовы з журналістам «НЧ»
Генадзем Кеснерам

▶ ПАЛІТЭКАНОМІКА

ЗА НАФТУ РАСПЛАЦІЦА НАСЕЛЬНІЦТВА

Вольга Хвоін

Страты бюджэту Беларусі з-за росту коштаў на імпартуюмую з Расіі нафту ўрад ацэньвае ў 5,9 трыльёна беларускіх рублёў (каля 2 мільярдаў долараў). У якасці кампенсуючых мераў прапануецца падвысіць акцызы на некаторыя тавары, а таксама вызначыць мяжу росту фонду зароботнай платы.

Гэта інфармацыя была абнародавана ў форме ліста беларускага ўрада кіраўніцтву Міжнароднага валютнага фонду. Эканаміст Сяргей Чалы мяркуе, што МВФ спрабуе давесці да лагічнага фіналу працу, якая была распачата ў Беларусі з выдачай крэдыту па праграме stand-by, а ўрад краіны — зніваваць факт таго, што не быў выкананы шэраг абавязальніцтваў перад МВФ, як то стварэнне агенцтва па прыватызацыі, фінансаванага агенцтва развіцця, адсутнасць сістэмных зрухаў у галіне лібералізацыі эканомікі.

«Міжнародны валютны фонд насамрэч зацікаўлены ў працягненні супрацоўніцтва, бо яго эксперты ведаюць сітуацыю, было выдаткавана нямала інтэлектуальных рэсурсаў. Ёсць адмысловы дакумент фонду, у якім распісаныя ўсе меры, якія неабходна рэалізаваць, каб змяніць вектар беларускай эканомікі», — гаворыць эксперт Сяргей Чалы. Ён мяркуе, што ў супрацоўніцтве не надта зацікаўлены якраз беларускі бок, хаця і грошы МВФ — адны з самых танных. Прычына ў тым, што крэдыты выдаюцца пад праграмы рэформаў, і простыя пераўтварэнні ўжо зробленыя, а да больш глабальных «быццам бы пакуль не гатовыя».

Ва ўрадзе прапануюць кампенсавать страты бюджэту за кошт карэкціроўкі эканамічнай палітыкі. Напрыклад, з дапамогай ра-

цыяналізацыі нафтавага сектара, скараціўшы вытворчасць і падвысіўшы эфектыўнасць. Плануецца адмяніць звязаныя з экспартам датацыі, якія выдзяляюцца нафтаваму сектару, і мыта на экспарт сырой нафты і нафтапрадуктаў, а таксама падвысіць аптывыя кошты на 7 працэнтаў, што прывядзе да скарачэння стратаў бюджэту.

Цяжар расійскай нафты ляжа на бюджэт аматараў выпіць і пакурыць — плануецца падвышэнне ставак акцызаў на тытунёвыя вырабы і алкагольную прадукцыю на 10 працэнтаў. Гэта

дазволіць пакласці ў бюджэт каля 0,12 трыльёна рублёў. Таксама, як перадае БелаПАН, чакаецца падвышэнне ставак адлічэнняў у інавацыйныя фонды — яшчэ плюс 0,35 трыльёна рублёў.

Гэтыя грошы будуць накіраваны на рэалізацыю мерапрыемстваў па энергазахаваанні, якія былі раней закладзеныя ў бюджэт. Падвышэнне падаткаў на сярэнюю галіну дазволіць атрымаць дадаткова 0,6 трыльёна рублёў. Ужо падняліся ў сярэднім на 10 працэнтаў закупачныя кошты на буйную рагатую жывёлу, а на свінняў — на

5 працэнтаў. У сакавіку ў сярэднім на 10 працэнтаў былі падвышаныя кошты закупкі малака. У Мініканоміцы тлумачаць гэта ростам выдаткаў на яго вытворчасць, а таксама неабходнасцю ўраўняць айчынных вытворцаў з вытворцамі суседніх краін, дзе закупныя кошты на малако больш высокія.

Апроч падвышэння цэн, нас чакае і «столь» у росце зароботнай платы. Урад мае намер абмежаваць павелічэнне фонду аплаты працы ў 2010 годзе ў межах 11 працэнтаў. «На пачатку бягучага года мы падвысілі тарыфную стаўку першага

разраду на 5 працэнтаў, а пенсіі — на 10 працэнтаў. Любое далейшае падвышэнне зарплаты ў бюджэтным сектары пасля першага квартала будзе разглядацца толькі, калі дазволіць макраэканамічныя ўмовы. Мы будзем па-ранейшаму прытрымлівацца практыкі абмежавання росту зарплаты работнікаў дзяржаўных прадпрыемстваў, якія атрымліваюць дзяржаўны трымку. Прымаючы рашэнне пра падвышэнне пенсій, будзем кіравацца неабходнасцю забяспечваць устойлівасць Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва», — цытуе БелаПАН ліст да МВФ.

Да канца чэрвеня на сем долараў мусяць вырасці тарыфы, і надалей урад будзе стрымліваць субсідыі жыллёва-камунальных паслуг, што прадастаўляюцца насельніцтву. Усе пералічаныя меры мусяць дапамагчы скараціць разрыў бюджэтнага фінансавання на 1 трыльён рублёў. «Каб закрыць рэшту разрыву фінансавання, мы пачнём здзяйсняць дадатковыя меры па ўмацаванні прыбыткавай часткі бюджэту і ці скарачэнню выдаткаў у другім паўгоддзі. Калі гэтыя меры будуць недастатковымі для закрыцця разрыву фінансавання, дэфіцыт бюджэту можа быць падвышаны на велічыню да 1 трыльёна рублёў», — гаворыцца ў лісце.

«Напаўненне бюджэту за кошт фіскальнай палітыкі, скарачэнне выдаткаў — гэта відавочныя захады ў дадзенай сітуацыі, — зазначае Сяргей Чалы. — Але ў выніку ўсё будзе залежаць ад сістэмных зменаў, якіх і чакае МВФ. Напрыклад, калі ўсё ж будзе створана фінансавая агенцтва развіцця, у нас, магчыма, нарэшце з'явіцца шанец разблытаць складаную сістэму беларускай эканомікі. Бо ўся яна пабудаваная на прыватных мерах, выключэннях, палёгках асобным прадпрыемствам і г. д. Ключавая ідэя ў тым, каб сістэматызаваць усё гэта, і далей ужо накіроўваць рэсурсы ў эфектыўныя сферы, а не расейваць у паветры».

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

ПА СТАРЫХ ШАБЛОНАХ

Сяргей Салаўёў

Беларусы адсвяткавалі

Вялікдзень — як каталіцкі, так і праваслаўны. Наперадзе яшчэ чатыры выходных. І зараз дарэчы згадаецца старая показка. «Ніколі не бывае так мала веруючых, як падчас посту, і так шмат, як на Вялікдзень». Не выключэннем сталі і гэтыя свята.

Здаецца, Вялікдзень пачаўся 4 красавіка. І гэтым разам турботам пра вышэйшае, а не зямное, шмат часу прысвяціў Аляксандр Лукашэнка. Ён працягваў клапаціцца

У сваю чаргу Тадэвуш Кандрусевіч падкрэсліў важнасць такога дыялогу з прэзідэнтам. Ён таксама сказаў, што пасля сустрэчы кіраўніка беларускай дзяржавы з Папам Рымскім Бенедыктам XVI «многія пытанні былі знятыя».

Каталікі, урэшце, малайцы. Як паведамаляе прэс-сакратар Рымска-каталіцкай царквы ў Беларусі ксёндз Аляксандр Амяльчэня, размова ішла не толькі пра лозунгі «добрасуседскіх адносінаў канфесій», але і пра канкрэтныя справы. На сустрэчы таксама абмяркоўвалася пытанне вяртання вернікам былога Мінскага кляштара бернардынцаў з касцёлам — помніка архітэктуры барока XVII стагоддзя. Сябры рымска-каталіцкай абшчыны святога Язэпа шэсць гадоў праводзяць штодзённыя

калі ў краіне адбудуцца выбары ў мясцовыя саветы.

Як адзначае НІСЭПД, адна з прычынаў такога становішча — нізкі рэйтынг саміх мясцовых саветаў. 82,4 працэнта апытаных заявілі, што мясцовыя Саветы практычна не ўплываюць на іх жыццё (у тым ліку 46,2% — «зусім не ўплываюць»), а «складана адказаць» на пытанне было толькі 3% апытаных. Амаль дзве траціны рэспандэнтаў не ведаюць дагэтуль, каго яны абралі дэпутатам чатыры гады таму.

Тым часам, Міністэрства юстыцыі цалкам прадказальна ў чарговы раз адмовіла ў рэгістрацыі «Маладому фронту». «Згодна са звесткамі, якія маюцца ў Міністэрстве юстыцыі Рэспублікі Беларусь, 43 заснавальнікі МГА

Фота: Аляксандр Машчэваў

пра царкву нават 6 красавіка.

Дзяржава падтрымлівае і надалей будзе падтрымліваць дыялог рымска-каталіцкай і праваслаўнай царквы, заявіў Аляксандр Лукашэнка 6 красавіка на сустрэчы з мітрапалітам Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі Рымска-каталіцкай царквы ў Беларусі Тадэвушам Кандрусевічам. Таксама былі абмеркаваны пытанні далейшага ўзаемадзеяння дзяржавы і рымска-каталіцкай царквы. Цяпер ідзе актыўная праца па падрыхтоўцы праекта пагаднення паміж Беларуссю і Святым Прастолам.

Кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што стала добрай традыцыяй абмяркоўваць надзённыя праблемы з кіраўніцтвам адной з асноўных у краіне канфесій — каталіцкай. «Думаю, што гэта добры сігнал нашаму грамадству, — сказаў прэзідэнт. — Але я не хацеў бы, каб гэта сустрэча была проста паказальнай. Мы павінны абмеркаваць канкрэтныя пытанні, якія назбіраліся за мінулы год, і пагаварыць у цэлым пра сітуацыю ў сферы рэлігіі».

«Рады, што такія добрыя адносіны складаюцца паміж каталіцкай і праваслаўнай канфесіямі, для мяне гэта вельмі важна, я буду гэта падтрымліваць», — прыводзіць словы Лукашэнка прэс-служба прэзідэнта. Кіраўнік дзяржавы пры гэтым асабліва адзначыў, што прысутнасць Тадэвуша Кандрусевіча на Вялікдзень у праваслаўным саборы, а таксама яго сумеснае з прэзідэнтам віншаванне праваслаўных вернікаў «былі годна ўспрынятыя ў грамадстве».

вячэрнія малебны за вяртанне вернікам гэтых будынкаў. Акцыя пачалася 19 сакавіка 2005 года, пасля таго, як стала вядома аб планах Мінгарвыканкама перадаць будынік святых і інвестарам для прыстасавання пад гатэльны комплекс і аб'екты гандлёва-бытавога прызначэння. У 2007 годзе пад зваротам да кіраўніка дзяржавы за вяртанне манастыра вернікам было сабрана больш як 30 тысяч подпісаў.

Паводле інфармацыі Амяльчэні, кіраўнік дзяржавы даручыў упаўнаважанаму па справах рэлігій і нацыянальнасцей Леаніду Гуляку і выканаўцу абавязкаў старшыні Мінскага гарвыканкама Мікалаю Ладуцку разгледзець узятыя праблемы.

Можа, пасля станоўчага вырашэння гэтых праблемаў Беларусі пашэнціць прадпісаць Канкардат з Ватыканам?

І ўсё ж, нягледзячы на свята, жыццё працягвае ісці сваёй ходою. Праўда, ходою павольнай, сумнай і незаўважнай. Думалася раней, хоць мясцовыя выбары дадалучы нейкай цікавасці да сітуацыі ў краіне. Дык не, усё сумна і спакойна.

У сакавіку Незалежны інстытут сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў правёў нацыянальнае апытанне па мясцовых выбарах. У выніку атрымалася, што 76,5 працэнта апытаных увогуле нічога не ведаюць пра кандыдатаў, якія будуць балатавацца па іх акругах, а 36 працэнтаў рэспандэнтаў нават не ведаюць,

«Малады Фронт» (больш за палову ад іх агульнай колькасці), у тым ліку амаль усе сябры кіруючага органа дадзенага грамадскага аб'яднання, прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасці, многія з іх неаднаразова, у тым ліку за правапарушэнні, звязаныя з парушэннем грамадскага парадку, правоў і свабод другіх асобаў (старшыня МГА «Малады Фронт» Дашкевіч Д.В. — 16 разоў, Шыла І.У. — 17 разоў, Самойлава К.С. — 13 разоў, Карноў Д.Э. — 11 разоў і г.д.). Вышэйазначанае не сведчыць аб намеры заснавальнікаў МГА «Малады Фронт» ажыццяўляць дзейнасць у межах заканадаўства Рэспублікі Беларусь, не парушаючы грамадскі парадок, правы і законныя інтарэсы другіх грамадзян», — напісана ў адмове.

Што ж, добра хаця б тое, што Мінюст падлічыў, колькі хто разоў «сядзеў». Прынамсі, зараз маладафронтаўцы будуць ведаць сваіх «аўтарытэтаў». Шкада толькі яны не ўзгадалі, што галоўны «пахан» МФ Дзмітрый Дашкевіч «матаў тэрмін» па «крыміналіцы», па артыкуле 193-1 за дзейнасць ад імя незарэгістраванай арганізацыі.

Ну і павесілі нас ветэраны, якія пікетавалі «Народную волю». Абуранне ветэранаў выклікалі публікацыі з «Народнай волі» фрагментаў мемуараў мінчаніна Іліі Копыла «Нябольшыя. Вайна». Мемуары распаўсюджаюць пра перыяд сталінскіх рэпрэсій у перадваенныя гады і партызанскі рух у Віцебскай вобласці ў гады другой сусветнай вайны.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

ЭДУАРД ЗАНКАВЕЦ

Скандалны Міхаіл Захараў не будзе трэніраваць зборную Беларусі па хакею на чэмпіянаце свету ў Германіі, яго замяніць Эдуард Занкавец, які раней працаваў асістэнтам Глена Хэнлана ў зборнай Беларусі і Бары Сміта ў піцёрскім СКА. Каментуючы прызначэнне Занкаўца, старшыня Федэрацыі хакея Яўгеній Ворсін сказаў, што «надышоў час даверыцца айчынным спецыялістам». «Нам не патрэбны замежны бары, які будзе прывязджаць да нас на 10–15 дзён. Мы што, хворыя ці кволья? За час працы з паўночнаамерыканскімі трэнерамі і нашы спецыялісты набраліся досведу», — лічыць кіраўнік Федэрацыі хакея.

Новы трэнер нацыянальнай зборнай па хакеі Эдуард Занкавец раскажаў журналістам, што доўга не думаў над прапановай Ворсіна, і ўхваляе рашэнне кіраўніцтва федэрацыі ўключыць у трэнерскі штаб Уладзіміра Цыплакова, Андрэя Гусава і Аляксандра Андрыеўскага: «Я толькі «за» супрацоўніцтва з гэтымі спецыялістамі. Яны не толькі добрыя людзі, але і выдатныя хакейныя прафесіяналы». Што тычыцца складу нацыянальнай зборнай і тактыкі каманды, то на чэмпіянаце свету «хутэй за ўсё, будзе зробленая стаўка на правараных хлопцаў». «Натуральна, спадзяюся на прыезд нашых НХЛ'аўцаў. Ад іх будзе многае залежаць, — падзяліўся трэнер арганізацыйнымі планами з «Еўрарадыё». — Я мае намер прытрымлівацца сістэмы, якую Хэнлан прышчэпляў камандзе. Вядома, з'явіцца некаторыя карэкцыроўкі, але яны не будуць мець глабальнага характару».

ЯН МІХАЙЛАЎ

Суд Мінскага раёна паўторна разглядае справу верніка габрэйска-місіянскай царквы «Новы завет» Яна Міхайлава, які з рэлігійных меркаванняў адмаўляецца служыць у войску. Паводле мінулага прысуду Ян Міхайлаў ужо адсядзеў за кратамі пяць месяцаў за ўхіленне ад службы ў войску, за 5 дзён да вызвалення вердыкт быў адменены судом вышэйшай інстанцыі па патрабаванню адвакатаў асуджанага. Цяпер ідзе паўторны разгляд справы, і суд апытвае сведак — пастара суполкі верніка ды вайсковага камісара Мінскага раёна. Штогод у Беларусі

ўзнікае некалькі падобных канфліктных спраў, калі ў шэрагах прызыўнікоў з'яўляюцца ідэйныя пацыфісты.

Летась пачалася кампанія «За альтэрнатыўную грамадзянскую службу», якая дамагаецца прыняцця адпаведнага закона, што рэгуляваў бы магчымасць асобам, якія не могуць з ідэйных меркаванняў трымаць у руках зброю, сплаціць грамадзянскі абавязак у іншай форме. Пэўнай заслугай актывістаў гэтай кампаніі ёсць факт таго, што напрыканцы сакавіка распараджэннем прэм'ер-міністра Рэспублікі Беларусь была створаная міжведамасная працоўная група для падрыхтоўкі праекту Закона Рэспублікі Беларусь «Аб альтэрнатыўнай службе».

МІХАІЛ ТУМЕЛЯ

Гадавы бюджэт мультыплікацыі Беларусі прыкладна роўны чвэрці бюджэту мультфільма «Шрэк» — раскрыў фінансавыя і творчыя таямніцы айчынных вытворцаў мультфільмаў перад прафесійным святкам — Днём аніматаара — вядомы рэжысёр-мультыплікатар Міхаіл Тумеля. «Я думаю, беларускія блокбастары, якія пераўздыдуць «Шрэка», з'явіцца не хутка. Гэта пытанне пакаленняў, пытанне арганізацыі: над стварэннем такіх фільмаў, як «Шрэк», фільмы студыі «Ріхар», працуюць гіганцкія каманды добра падрыхтаваных спецыялістаў, з найскладанейшай сістэмай падзелу працы, з творча-тэхнічнай задачай, якая і няпростая, і дарагая, і мусіць рабіцца хутка, каб гэта ўсё акуплялася, — раскажаў у інтэрв'ю парталу tut.by майстар.

Міхаіл Тумеля лічыць, што для Беларусі больш характэрнае аўтарскае анімацыйнае кіно. Цяпер аніматыры працуюць над праектам «Аповесць мінулых гадоў» — гэта невядомы сюжэты пра кожны беларускі горад, дзе распаўядаецца аб яго гісторыі і аб тым, як ён атрымаў герб. Анімацыйныя формы выбіраюць самі аўтары. Гэты фільм у Суздаль на Адкрытым расійскім фэсце атрымаў прыз за лепшае выяўленчае рашэнне.

8 красавіка мінскія аніматыры вырашылі зрабіць днём свайго прафесійнага свята і назвалі яго ў гонар святой Анімаісы, якую абралі апякункай сваёй прафесіі і творчасці.

САМАКІРАВАННЕ

АЛЕСЬ ЛАГВІНЕЦ: РАЗУМЕЮ, ШТО АХВЯРУЮ СВАІМ АЎТАРЫТЭТАМ

Волга Хвоін

Алесь Лагвінец

Пасяховы палітык мусіць умець дарыць надзею на «светлае заўтра», своєчасова расказаць тым, хто яго падтрымлівае, пра зробленую працу і выпраменьваць пазітыў. Часткова гэтыя складнікі мелі месца ў першай прэзідэнцкай кампаніі дзеючага кіраўніка Беларусі. Спрацавала. Цяпер новая палітычная генерацыя спрабуе згуляць па тых жа правілах і замест татальнай крытыкі ўсіх і ўсяго прапануе вырашэнне лакальных праблем. Магчыма, шырокай вядомасці і ўсеагульнай народнай падтрымкі гэта не прыносіць, але лаяльнасць і разуменне ў пэўных колах — так.

Алесь Лагвінец добра ўпісваецца ў названую схему. Як палітолаг ён разумее, што чалавек публічны, а тым больш палітык, мусіць выклікаць эмоцыі пазітыўныя. Відаць таму, расказваючы нават пра не надта агтымістычныя рэчы, ён ужывае словы са станоўчым адценнем. Палітэкалаг і дарадца Аляксандра Мілінкевіча насамрэч з'яўляецца, так бы, мовіць больш маладой копіяй экс-прэзідэнта на пасадку прэзідэнта Беларусі. І калі ў руху «За свабоду» ў Алесь Лагвінец роля непублічная, то ў палітыцы мясцовага ўзроўню ў яго ёсць магчымасць быць на першым плане. У сваім ЖЖ Лагвінец піша, што мае

што ёсць станоўчая альтэрнатыва, прапагандаваць ідэі і адстойваць іх інтарэсы».

Сёлета кандыдат «перажыў» момант рэгістрацыі і расказвае пра грандыёзныя планы пабудавання ў Сухарава шматфункцыянальны адкрыты комплекс для актыўнага адпачынку і пашырэння дарогу, якая вядзе ў бок цэнтра горада. Дарэчы, акруга папулярная — тут балатуюцца ажно сем прэзідэнтаў: чацвёрта ад улады і трое ад дэмакратычных сілаў. Праўда, на конт дэпутацкага мандату Алесь ілюзію не мае:

— Ніводнага чалавека з прапанаваных нам 13 асобаў не ўключылі ў склад участковых камісіяў. Я разумю, што як дэпутат я буду няўтульны для мясцовых уладаў, бо занадта актыўны. Ідэя з пабудовай адкрытага комплексу для актыўнага адпачынку прыйшла не адразу. Спачатку я меркаваў прапанаваць пабудаванне на пустыню нармальную горку для дзяцей. Але пасля знаёмы архітэктар развіў маю ідэю. У выніку мы склалі праект, паводле якога ў Сухарава можна пабудаванне парк актыўнага адпачынку, які будзе выкарыстоўвацца ў культурных і спартыўных мэтах. Галоўнае — унесці яго ў генеральны план забудовы горада. Пасля трэба ўжо шукаць сродкі. Гэта гучыць неверагодна, але можна было б паспрабаваць знайсці грошы праз праграму «Усходняе партнёрства», ці прынамсі пашукаць камерцыйнага інвестара. Мясцовага самакіравання як такога, на жаль, няма. Органы ўлады падсправаздачныя тым, хто іх прызначае. Мясцовыя саветы могуць нязначна ўплываць на фарміраванне мясцовых бюджэтаў, і ўсё.

— *Хадзілі чуткі, што гэтыя выбары Вы вырашылі пусціць*

на самацёк. Няўжо зноў у дэпутаты дарога закрытая?

— А я чуў, што спіс дэпутатаў Мінгарвыканкаму падпісалі ў Адміністрацыі прэзідэнта. Калі так, то плёткі пра «самацёк» не маюць пад сабою грунту. Тым больш, што любая бюракратыя хоча спакою і стабільнасці, а мыгэтага не нясем. Відаць, можна было б дазволіць пэўным дэмакратам стаць дэпутатамі, каб правярць, як працуе сістэма, і паказаць Еўропе перамены, але логіка мясцовай наменклатуры выключае такія магчымасці. Актыўных кандыдатаў не рэгіструюць ад пачатку, каб пазбегнуць магчымых праблем з імі ў будучыні. Цяпер я прывучаю выбарцаў да таго, што яны мусяць патрабаваць справаздачнасць ад дэпутатаў, кандыдатаў. У маёй камандзе — сябры, студэнты, людзі, якія жывуць у акрузе. На пікеты па збору подпісаў прыходзіла 10–14 чалавек. Масавасць — важны псіхалагічны момант.

— *Маючы досвед, веды, валоданне мовамі, чаму вы не з'ехалі з Беларусі? Хіба тут больш магчымасцяў для самарэалізацыі?*

— Я там быў і вярнуўся. Мая Радзіма дазваляе мне дасягнуць на многа больш, чым калі б я жыў за мяжой. Апроч грошаў ёсць момант прызнання. Я маю прызнанне сваіх студэнтаў, сваёй выбарчай каманды, сваякоў. Я адчуваю сабе больш камфортна тут, і значна большым беларусам, чым дзе-небудзь за мяжой. Канешне, часам бываюць моманты, калі апускаюцца рукі. Але ёсць сям'я, сябры, калегі. І яшчэ — мусіць быць крытычная самаацэнка таго, што робіш.

У Беларусі вузкая прастора, дзе можа быць палітычная дзейнасць.

Палітыкі няма ў таталітарных рэжымах, у Беларусі рэжым аўтарытарны, і мы можам так ці інакш публічна выказвацца, удзельнічаць у выбарах. Канешне, у гэтай прасторы няма праваў гульні, на ёй дамінаюць улады, яны ж вызначаюць, што можна аднесці да палітычнага дзеяння, а што не.

Мяне натхняе, што ёсць людзі, якія ў мяне вераць і дапамагаюць у маёй палітычнай кар'еры. І балатуючыся цяпер, я не хачу здрадзіць папярэдняму даверу. Хача разумю, што ў нечым ахвярую сваім аўтарытэтам. Мабілізую людзей, але ведаю, што выбараў як такіх не будзе. Гэта ўсё хутчэй робіцца, каб распаўсюдзіць альтэрнатыву інфармацыю. Што пазітыўна і чаго не чакаў: на пачатку гэтай кампаніі я баяўся хадзіць збіраць подпісы, пры тым, што маю вялікі папярэдні досвед. Быў страх, што прыйду ў кватэры, дзе за мяне падпісаліся, а мне скажуць: «Колькі можна наступіць на тых ж самых граблі!». Але 90 працэнтаў з тых, хто мяне ўзгадваў, рэагавалі пазітыўна.

Улада разумее, што сама стварыла спажывацца, які аднойчы запатрабуе нечага новага, у тым ліку і новых правоў. Цяпер беларусы жывуць лепш чым калісьці, але поле для эканамічнага маневру паступова звужаецца, і мы бачым, што ўсё ж адбываецца паступовы паварот да Захаду, сапраўды нейкая лібералізацыя ў эканоміцы. Толькі невядома, калі надыйдуць сапраўды якасныя перамены. Лукашэнка не вечны, хоць ён і унікальны палітык — зразумела, са знакам мінус. Ён умее быць вельмі падобным на сярэдняга беларуса. Таму спрабаваць абудзіць грамадскую свядомасць — адзін з нашых нямногіх шанцаў прыйсці да ўлады.

ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЯ

МЕЖЫ ЕЎРОПЫ ПА ЛЕЛУШУ

Вольга Хвоін

«Сям'ю мы не выбіраем, але мы можам выбраць сваіх сяброў. Думаю, што ў Беларусі ёсць адно прызначэнне — вярнуцца ў сваю сям'ю, сям'я для Беларусі — гэта Еўропа», — заявіў падчас сустрэчы з журналістамі ў Мінску намеснік міністра замежных спраў Францыі па еўрапейскіх справах П'ер Лелуш. І дадаў: «Мы бачым Еўропу ад Брэста да Брэста!»

Але геаграфія сцвярджае, што цяперашнія межы Беларусі сягаюць далей на Усход ад Брэста. Магчыма, гэтая агаворка мае на ўвазе акурт тых сіцілых слоў пра «пазітыўныя сігналы», якія Еўропа ўсё чакае ад Беларусі, а пакуль няма «сігналаў», то, як у

показцы, няма і «кампоціку», то бок ЕС да Смаленшчыны. І ўсё ж, як запэўніў дыпламат, Еўропа гатовая працягнуць руку Беларусі, каб дапамагчы краіне захаваць суверэннітэт ды не даць патрапіць пад поўную залежнасць Расіі. «У час, калі фінансавы крызіс скалануў Еўропу, а Беларусь шукае інвестараў, каб мадэрнізаваць сваю эканоміку, мы бачым патэнцыял для супрацоўніцтва», — зазначыў П'ер Лелуш. Рашэнне пачаць палітычны і эканамічны дыялог з Беларуссю кіраўніцтва Францыі прыняло яшчэ ў студзені, калі ў Парыж наведваўся першы віцэ-прэм'ер Уладзімір Сямашка. У 2009 годзе таваразварот з Францыяй склаў 460,2 мільёна долараў ЗША, беларускі экспарт — 67,5 мільёна долараў, імпорт — 392,6 мільёна долараў. Летась французскія кампаніі інвеставалі ў айчынную эканоміку 14,4 мільёна долараў, прамымі інвестыцыямі — 752,3 тысячы долараў.

У Мінску П'ер Лелуш сустракаўся з прадстаўнікамі Адміністрацыі прэзідэнта, Савета міністраў, знешнепалітычнага ведамства, а таксама з дзеячамі апазіцыі і грамадзянскай супольнасці. Дыпламат маўчаў наконт сваіх уражанняў ад перамоў з неафіцыйным Мінскам, а вынікам сустрэч з чыноўнікамі «быў вельмі задаволены». «Мы паставілі на рэйкі адносіны, якія вядуць да дабрабыту Еўропы», — запэўніваў намеснік міністра замежных спраў Францыі. Перамовы вяліся наконт сфер энергетыкі, транспарту, машынабудавання, сельскагаспадарчай галіны. Па выніках візіту французскай дэлегацыі віцэ-прэм'ер Беларусі Уладзімір Сямашка заявіў, што, магчыма, да будаўніцтва беларускай АЭС спрычыніцца французская кампанія «Areva». «Ведаючы досвед французскіх кампаній у галіне ядзернага будаўніцтва, атамных станцый, мы дапускаем магчымы ўдзел, напрыклад, такой кампаніі, як «Areva», у рэалізацыі гэтага

праекта ў Беларусі. Дзверы адчыненыя», — заявіў Сямашка.

Варта зазначыць, што спадар Лелуш — першы прадстаўнік французскага ўраду, які наведваў суверэнную Беларусь. Дыпламат запэўніў, што «Францыя — сябар Беларусі», аднак падкрэсліў, што знешняя палітыка яго дзяржавы непадзельная ад агульнаеўрапейскай. Таму для Францыі важна, каб Беларусь была паўнаўраўнаважана ў дэлегатам парламенцкай асамблеі праграмы «Усходняе партнёрства» і актыўным удзельнікам самой праграмы. Наўзамен Еўропа чакае салідарнасці з палітыкай, якую праводзіць у дачыненні да іншых спраў. Як прыклад былі прыведзеныя санкцыі да Ірана з нагоды яго ядзернай праграмы. «Было б добра, калі б уся Еўропа паслала агульны сігнал іранскаму рэжыму», — падкрэсліў намеснік міністра замежных спраў Францыі.

Шматвектарнасць палітыкі Беларусі (якая апошнім часам асабліва кідаецца ў вочы — мы сябруем і з арабскімі краінамі, і з

П'ер Лелуш

Лацінскай Амерыкай, і ў Еўропу масты наводзім) намеснік міністра замежных спраў Беларусі Валерый Варанецкі патлумачыў тым, што «знешняя палітыка — прагматычная рэч, якая адлюстроўвае гістарычны момант, пэўныя інтарэсы краіны», але ў прысутнасці французскага госьця пагадзіўся, што «Беларусь належыць Еўропе».

Паводле дамоўленасці, у маі французскі бок плануе прыняць у сябе групу беларускіх парламентарыяў. У хуткім часе чакаецца візіт у Беларусь міністра культуры Францыі.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

10

18 КРАСАВІКА, НАДЗЕЛЯ

07.25 Казка "Лясны разбойнік" (Германія).
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.05 "Арсенал". Праграма аб арміі.
09.35 "Зброя". Цыкл дакументальных фільмаў (Беларусь).
09.50 Альманах вандраванняў.
10.15 Культурныя людзі.
10.50 У свеце матораў.
11.25 Nota Bene.
12.10 Камедыя "Баламут" (СССР).
13.55 Хранікальна-дакументальны цыкл "Гарачыя кропкі" (Беларусь).
14.25 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэачасопіс.
15.10 Навіны рэгіёна.
15.30 Відэафільм АТН "Спяваючыя камерата".
15.55 Прыгодніцкая камедыя "Выспа Нім" (ЗША).
17.40 "OFF STAGE LIFE".
18.00 Суперлато.
19.15 Дакументальна-біяграфічны цыкл "Мая праўда" (Украіна).
20.30 "Спортлато 5 з 36". Забаўляльнае шоу.
20.50 "КЕНО".
21.00 "У цэнтры ўвагі".
22.10 Камедыя "Дзякуй за ўсё" (Італія).

13.15 "Разумніцы і разумнікі".
14.00 "Песні Перамогі".
14.30 Тэорыя неверагоднасці.
15.05 Прэм'ера. Севастопальскія аповады.
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 Прэм'ера. "Таццяна Наўка. Лёд і полымя".
17.20 Прэм'ера. "Аль Бана і зоркі расійскай эстрады ў канцэрце "Фелічыта".
18.55 Прэм'ера АНТ. "Давай ажэнімся!".
20.00 Контуры.
21.05 АНТ прадстаўляе: "Міс Беларусь - 2010".
23.00-01.00 Драма "Дэманьы Санкт-Пецярбурга".

07.00 "Афрамасквіч". Камедыйны серыял.
07.50 Фільм "Кактус і Алена". Расія, 2007 г.
09.30 "Аўтапанарама".
10.00 "Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае".
10.50 "Вялікі сняданак".
11.30 "Салдаты. Залатыя серыі".
13.15 "Добры дзень, доктар!".
13.45 Фільм "Семнаццаць імгненняў вясны". СССР, 1973 г. 3-я, 4-ая серыі.
16.30 "24 гадзіны".
16.50 "Ля параднага пад'езда".
17.20 Канцэрт М.Задорнава.
19.00 "Аўтапанарама".
19.30 "Тыдзень". Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.40 Цырымонія ўзнагароджання пераможцаў VI Нацыянальнага тэлевізійнага конкурсу "Тэлеваршыня".
23.00 "Прафесійны бокс".
23.55 Фільм "Песні з другога паверху". Данія - Швецыя - Нарвегія, 2000 г.
01.40 "Сакрэтныя матэрыялы". Серыял.

07.00 Дабравесце.
07.25 Мір вашай хаце.
07.35 Кулінарная праграма "Смачна з Барысам Бурдой".
08.05 Фільм-фэнтэзі "Падзямелле цмокаў" (ЗША -- Чэхія).
10.00 Школа рамонту.
11.05 Медычныя таямніцы.
11.50 Кінаспробы.
12.10 Бухта капітанаў.
12.50 "Правы чалавека".
13.05 "Штармавое папярэджанне". Вос-трасюжэтная драма (СССР).
14.45 Дакументальны цыкл "Неверагодныя гісторыі каханьня" (Украіна).
15.45 Нашы тэсты.
16.20 Экспедыцыя.
16.55 Футбол. Чэмпіят Беларусі. Дынама (Мінск)-Нафтан. Прамая трансляцыя.
18.55 Хакей. Чэмпіят свету U-18. ЗША - Беларусь. Прамая трансляцыя.
21.15 Тэлебарометр.
21.35 Смешная часіна.
22.10 Крымінальная меладрама "Давай зробім гэта па-хуткаму" (Францыя-Вялікабрытанія-Германія).
00.05 Свая музыка. Працяг.
00.30 Пасоўванне+.

07.00 "Гарадок". Дайджэст. Забаўляльная праграма.
07.50 Фільм "Сівы конь". Расія, 2010 г.
11.00 Весткі.
11.10 "Сам сабе рэжысёр".
12.20 Фільм "Эдгар і Крысціна".
14.00 Весткі.
14.10 "Смехапанарама Яўгенія Петрасяна".
14.50 Прэм'ера. "Расія супраць Гітлера". Гарады воінскай славы. Кранштат. Дакументальны фільм.
15.20 Дэтэктыў "Агарова, 6".
17.15 Прэм'ера. "Смяцца дазваляецца". Гумарыстычная праграма.

19.00 Весткі тыдня.
20.05 "Сумленны дэтэктыў".
20.50 Прэм'ера. "Танцы з Зоркамі". Сезон - 2010.
23.00 "Адмысловы карэспандэнт".
00.00-01.40 Фільм "Пацалунак матыля".
06.05 Меладрама "Правілы каханьня".
07.50 Мультфільм.
08.00 Сёння.
08.20 "Дзікі свет".
08.50 "Іх норавы".
09.25 "Ямо дома!".
10.00 Сёння.
10.20 "Выратавальнікі".
10.50 "Асабліва небяспечны!".
11.25 "Першая кроў".
12.00 "Дачны адказ".
13.00 Сёння.
13.20 Прэм'ера. Праект "У пошуках Францыі".
14.10 Меладрама "Кахаю цябе да смерці".
16.00 Сёння.
16.25 "Кажа і паказвае Пугачова".
17.20 "І зноў добры дзень!".
18.25 "Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень".
19.00 Сёння. Выніковая праграма.
19.55 "Чыстасардэчнае прызнанне".
20.30 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял "Брудная праца".
00.05 "Авіатары".
00.35 "Футбольная ноч".

09.30 Снукер. Чэмпіят свету. Шэфілд (Вялікабрытанія). Дзень 1.
11.00 Мотаспорт. Гонка "24 гадзіны Ле Мана". Ле Ман (Францыя).
12.00 Снукер. Чэмпіят свету. Шэфілд (Вялікабрытанія). Дзень 2.
15.00 Мотаспорт. Гонка "24 гадзіны Ле Мана". Ле Ман (Францыя).

16.15 Веласпорт. Велагонка Amstel Gold. Нідэрланды.
18.00 Веласпорт. Нацыянальны тур Турцыі. Турцыя. Этап 8.
18.30 Снукер. Чэмпіят свету. Шэфілд (Вялікабрытанія). Дзень 2.
19.30 Тэніс. Турнір WTA. 1/2 фіналу. Чарльстан (ЗША).
20.15 Тэніс. Турнір WTA. Чарльстан (ЗША). Фінал.
22.00 Снукер. Чэмпіят свету. Шэфілд (Вялікабрытанія). Дзень 2.
00.00 Аўтаспорт. Сусветная серыя Рэно. Альканьіс (Іспанія). Гонка 2.
00.30 Мотаспартыўны часопіс.
00.45 Веласпорт. Велагонка Amstel Gold. Нідэрланды.
01.20 Веласпорт. "Планета Армстронг". Часопіс.
01.30 Снукер. Чэмпіят свету. Шэфілд (Вялікабрытанія). Дзень 2.
02.15 Мотаспартыўны часопіс.

17.05 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
17.20 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
17.35 «Арол: крымінальная сага», серыял.
18.35 «Край светлых мрояў», дак. фільм, 2008 г., Польшча.
19.30 «Прыгоды Ціўкі», мультсерыял.
19.45 «Старадаўнія інструменты Беларусі», дак. фільм, 2007 г., Беларусь.
20.00 Жаўтуха (сатырычная праграма).
20.30 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).
21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
21.30 Акно ў Еўропу (інфармацыйная праграма).
21.55 Фільматэка майстроў: «Метад», маст. фільм, 2005 г., Іспанія-Францыя.
23.50 Тыдзень у «Аб'ектыве».

Шаноўныя чытачы!

Газета «Новы час» працягвае падпіску. Падпісання можна на перыяд ад 1 месяца да 1 года праз пошту або праз банк.

Падпіска на «Новы час» праз пошту

- Выражаем купон.
- На ПАПШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашовага пераводу ў лічбах і пропісам.
- У графе «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
- Ніжэй указваем адрас.
- Ідзем на бліжэйшае паштовае аддзяленне і здзяйснім перавод.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

Падпіска на «Новы час» праз банк

- Выражаем купон.
- Пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
- Указваем суму аплаты.
- Ідзем у аддзяленне банка і здзяйснім пералік грошай.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

 БЕЛПОЧТА ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД		ф. ПС 112
ВЫРУЧКА ☐ НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ ☐ № _____ (вход, по карте отправки)		
_____ (сумма цифрами) _____ (сумма прописью)		
ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012211080010 фил. МГД ОАО «Белинвестбанк», код 153001764, УНН 190790926 _____ г. Минск, ул. Коллекторная, 11		
КУДА _____ почтовый код, адрес получателя, телефон)		
ОТПРАВИТЕЛЬ _____ почтовый код, адрес отправителя, телефон)		
АДРЕС _____		
Доставка ☐ уведомление ☐ простое ☐ заказное ☐ электронное		
_____ (назначение платежа)		
_____ (письменное сообщение)		
Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.) № перевода по ф. 5 _____ Время приема _____ ч. _____ мин. Подпись _____		

Для тех, хто прымае рашэнні!

www.novychas.org

КВИТАНЦИЯ	ЧИУП «Час навінаў» (получатель платежа) МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск (наименование банка)		
	Счет получателя	3012211080010	Лицевой счет
	УНН*	190790926	Код 764
_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)			
Вид платежа		Дата	Сумма
Предоплата за июль, август, сентябрь 2007 г. (Ненужное зачеркнуть)			
Плательщик			Пени
			Всего
Кассир			

▶ ЦІКАВА

ФУТБОЛУ НЕ БУДЗЕ?

Іван Біч

Забойства лідэра паўднёваафрыканскіх расістаў напружыла сітуацыю ў краіне. Ходзяць нават чуткі, што Паўднёвую Афрыку могуць пазбавіць права праводзіць гэтым летам чэмпіянат свету па футболе.

У 1993 годзе Крыс Хані, адзін з самых папулярных лідэраў Афрыканскага нацыянальнага кангрэсу (ANC), быў забіты чалавекам, блізкім да Руху супраціву афрыканераў (AWB), які заснаваў Юджын Тэрбланш. Чарнаскурая камуна была гатовая ўзяцца за зброю. Сітуацыю разрадзіў выступ тагачаснага прэзідэнта Нельсана Мандэлы. Ён звярнуўся да нацыі з заклікам захаваць міжрасавы і грамадзянскі мір.

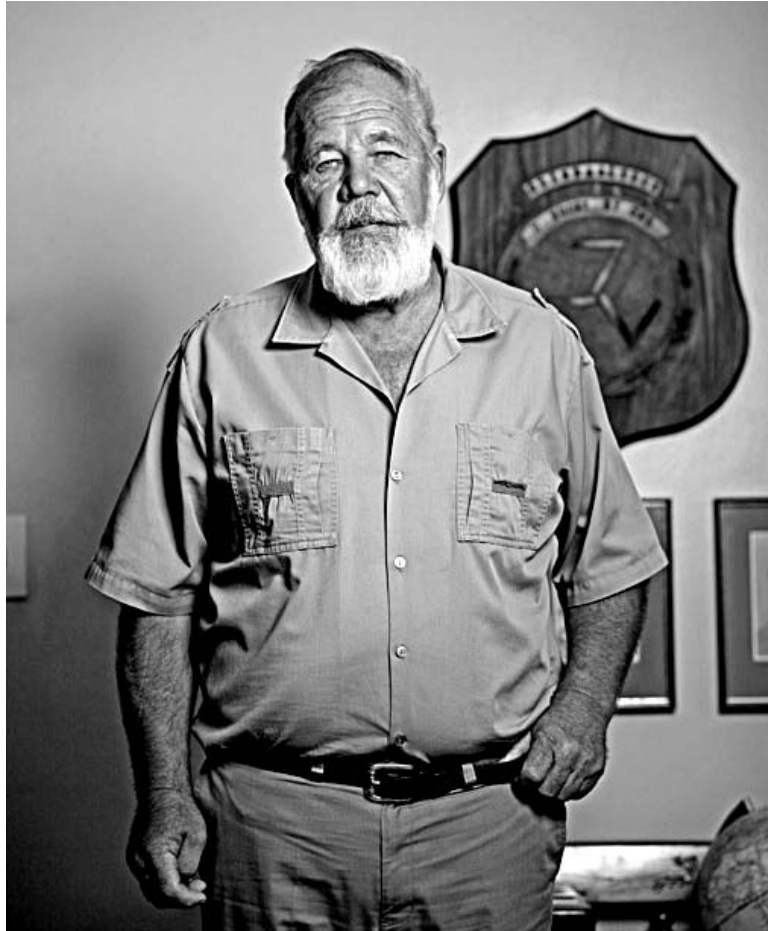
На мінулым тыдні з падобнай заявай выступіў цяперашні прэзідэнт Джэйкаб Зума. Прычынай стала таксама забойства. Аднак на гэты раз забілі белага. Нябожчыкам аказаўся той самы Юджын Тэрбланш.

На першы погляд, тое, што адбылося на ферме Тэрбланша (прыкладна 100 кіламетраў на ўсход ад Ёханесбурга), далёка ад любой палітыкі. Юджын папросту мала заплаціў двум чарнаскурым батракам, якія працавалі ў яго на ферме. Хацеў, па іх словах, даць ім 300 рандаў (мясцовая валюта), хая мінімалка ў Паўднёвай Афрыканскай Рэспубліцы (ПАР) складае 1600 рандаў. Пачалася спрэчка. Падчас яе ў двух хлопцаў не вытрымалі нервы. Яны выцягнулі нажы і літаральна спаласавалі імі цела 69-гадовага Юджына.

Але гэты інцыдэнт меў вельмі маштабны наступствы. Пад пагрозай аказалася правядзенне гэтым летам самага буйнага спартовага мерапрыемства года — чэмпіянату свету па футболе.

Найперш таму, што абвясцілі мабілізацыю палітычных папчечнікаў Юджына. Юджын Тэрбланш быў адным з гістарычных лідэраў афрыканскага нацыяналізму. Афрыканеры, або буры, — патомкі галандскіх каланізатараў, якія прыплылі ў Паўднёвую Афрыку ў XVII стагоддзі. Дзяржавы бураў былі ўключаны ў склад Брытанскай Імперыі ў выніку г. зв. бурскіх войнаў. З часам пасля таго, як Лондан надаў краю статус дэманіёну, буры аднавілі свае пазіцыі ў грамадстве.

Аднак былі дзівакі, якія лічылі, што жыццё ў адной дзяржаве з нашчадкамі брытанскіх каланістаў супярэчыць канонам афрыканскага нацыяналізму. Яны выступалі за стварэнне асобнай Бурскай Дзяржавы — Voerestaat. Да іх належалі і Юджын — былы паліцэйскі афіцэр. У 1973 годзе ён палічыў, што рэжым Апартэіду занадта ліберальны, і стварыў Рух афрыканскага супраціву. За гады дзейнасці рух заракамендаваў сябе як паслядоўная правая экстрэмісткая групоўка, чья дактрына грунтуецца на ідэях чыстага расізму. У часы

Апартэіду сябры AWB займаліся тым, што дапамагалі паліцыі разганяць пратэсты чарнаскурых.

Цяжка назваць нябожчыка адэкватным палітыкам. Рух афрыканскага супраціву выкарыстоўваў у якасці сімволікі нацысцкія сімвалы. Сам Юджын любіў з'яўляцца на партыйных мерапрыемствах на кані. Такім чынам, па яго словах, ён аддае знак пашаны бумам — героям вайны супраць Вялікабрытаніі. У 2001 годзе Юджын трапіў на 3 гады ў турму за тое, што амаль да смерці збіў чарнаскурага ахоўніка.

Зразумела, што з улікам маштабнасці фігуры Юджына сябры AWB, нават калі б той памёр ад удару маланкі, западозрылі нешта нядобрае. У нашым выпадку, на іх думку, забойства было палітычным. Забойцы дзейнічалі свядома, таму што... наслухаліся песняў. Маецца на ўвазе песня «Забей бура», якая не так даўно была абвешчана партыйным гімнам Моладзевай лігі ANC.

Дзіўныя музыкальныя густы Моладзевай лігі ANC не спадабаліся апазіцыйным партыям і шэрагу няўрадавых арганізацый. Яны дабіліся праз суд забароны выканання песні. Аднак, як сцвярджаюць афрыканеры, — джын ужо выпушчаны. Амаль уся чарнаскурая моладзь ахопленая ідэяй забіць белага чалавека.

Акрамя таго, не выключана, што папчечнікі Тэрбланша могуць паспрабаваць адпомсціць за смерць свайго лідэра. Эксперты вельмі скептычна разглядаюць магчымасць буйных мілітарных акцый з боку правых экстрэмістаў. Пасля 1994 года іхнія структуры страцілі сваю моц. Аднак забіць якога-небудзь папулярнага чарнаскурага палітыка яны здольныя. Гэтага будзе дастаткова, каб справакаваць расавыя пагромы.

Аднак ёсць значна большая праблема. Смерць прымусліла

грамадства згадаць змрочную статыстыку. Кожны дзень у ПАР ад рук злачынцаў з чорнай скурай паміраюць 50 белых грамадзян. Галоўным чынам гэта адбываецца падчас нападаў на белых фермераў у правінцыі. Сітуацыя тут вельмі складаная. Яшчэ ў 1999 годзе Нельсан Мандэла быў вымушаны правесці спецыяльнае пасяджэнне ўраду па пытанню атак чарнаскурай беднаці на белых плантатараў. У асяроддзі белых жыхароў ПАР папулярны міф пра тое, што тыя напады — частка глабальнага плану Кангрэса па знішчэнню белага фермерства.

Менавіта такім чынам у свой час правалі пераразмержванне зямлі з рук белых у рукі чорных у суседняй Зімбабве. Белых фермераў шляхам тэрору папросту прымуслі сабраць манаткі і з'ехаць са сваіх зямель. Сімвалічна, што за месяц да гучнага забойства апазіцыя зрабіла заяву пра тое, што выступы Юліуса Малемы, лідэра Моладзевай лігі правячай партыі ANC, правакуюць сельскую чарнаскурую моладзь на гвалт супраць белых фермераў.

Зрэшты, Малема на мінулым тыдні быў прыняты ў Харарэ зімбабвійскім дыктатарам Роберам Мугабе і выказаў захапленне ягонай аграрнай рэформай. Ён таксама назваў 9 мільёнаў белых, якія жывуць цяпер у ПАР, прычынай усіх сацыяльных праблем.

На цяперашні час сітуацыя застаецца вельмі нестабільнай. Усе лідэры бурскіх партый, у тым ліку партыі Дэмакратычны альянс, пераклалі адказнасць за забойства на арганізацыю Малемы. Між тым, да пачатку футбольнага чэмпіянату засталася два месяцы. Аднак нават калі зараз мір атрымаецца захаваць, няма ніякіх гарантій, што канфлікт не выбухне ў чэрвені, калі ў ПАР прыедуць дзесяткі тысяч белых турыстаў, сярод якіх будзе шмат агрэсіўных футбольных фанатаў.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

ЛЕАНІД ЧАРНАВЕЦКІ

Мэр Кіева можа развітацца са сваёй пасадай. На разгляд Вярхоўнай рады Украіны паступіў законапраект «Аб сталіцы». Адзін з яго блокаў прысвечаны правілам абрання мэра Кіева. Фактычна ўсё робіцца так, каб не дапусціць перабрання Чарнавецкага (нагадаем, што ў 2008 годзе ён здолеў перабрацца пасля таго, як парламенцкая большасць, што падтрымлівала Цімашэнка, зняла яго з пасады). Галоўная рэформа тычыцца нормаў, па якіх мэр абіраецца адноснай большасцю гараджан. Менавіта гэты момант дазваляў Чарнавецкаму абыходзіць сваіх шматлікіх канкурэнтаў у 2006 і 2008 гадах. Пакуль канкурэнты сварыліся, ён мабілізаваў свой электарат — пенсіянераў, якім раздаваліся харчовыя пайкі. Цяпер мэра будзе абіраць у два туры. Да таго ж паўнамоцтваў у новага мэра будзе менш: старшыню гарадской адміністрацыі будзе прызначаць прэзідэнт. Нават калі Лёня Космас (мянушка мэра) і прарвецца ў другі тур, яго шансы невялікія. Правал працы камунальных службаў мінулай зімой прывёў да падзення яго рэйтыngu і расколу яго атачэння. Між тым, самі кіяўляне не ведаюць, радавацца ці не магчымай адстаўцы Чарнавецкага. Ці будзе новы мэр лепшым — гэта яшчэ пытанне. Аднак дакладна з ім будзе не так весела, як з цяперашнім. Нагадаем толькі адно з яго слаўтых выказванняў: «Я ведаю, дзе якая прыбіральня будзе пастаўлена бліжэйшым часам. Я ўжо меў прэзентацыю гэтых месцаў. Людзям падабаецца, каб усё пахла кветкамі. Таму што прыбіральня — тонкая рэч».

АБДУЛАЙ ВАД

Прэзідэнт Сенегала пасварыўся з апазіцыяй з-за помніка. Пачаць трэба з таго, што Абдулай гучна адсвяткаваў 50-ю гадавіну Дэкларацыі незалежнасці краіны. З такой нагоды ў сенегальскай сталіцы адбыўся нефармальны саміт афрыканскіх прэзідэнтаў. Наведаў Сенегал і Джэсі Джэксан, вядомы чарнаскуры актывіст Дэмакратычнай партыі ЗША. Кульмінацыяй святаў стала адкрыццё 49-метровага мемарыялу Адраджэнне Афрыкі. Мемарыял, зроблены ў стылі савецкай манументалістыкі, уяўляе сабою кампазіцыйную групу з трох фігур — бацькі, маці і дзіцяці, якія і сімвалізуюць адраджэнне Афрыкі. Паводле афіцыйнай інфармацыі, эскіз помніка зрабіў сам прэзідэнт. Ідэя ўшанаваць незалежнасць у камні, аднак, выклікала пратэсты ў апазіцыі. Яна палічыла, што будаваць помнік коштам у 28 мільёнаў долараў ЗША, калі кожны пяты сенегалец жыве за мяжой беднасці, неэтычна. Саюзнікамі сацыялістаў у барацьбе супраць помніка, як не дзіўна, выступілі ісламскія фундаменталісты. На думку мусульманскіх аўтарытэтаў, скульптура супярэчыць канонам ісламу. Мясцовы імам нават рыхтуе спецыяльную фатву супраць прэзідэнта. А народу не падабаецца, што манумент будавалі 50 спецыялістаў з Паўночнай Карэі (як вядома, у гэтай краіне вельмі развіта манументальнае мастацтва), у той час як біржы працы штурмуець беспрацоўныя сенегальскія будаўнікі.

НІКАЛЯ САРКАЗІ

Прэзідэнт Францыі вырашыў жорстка пакараць тых, хто запустіў у прэсу чуткі пра тое, што паміж прэзідэнтам і ягонай жонкай Карлай Бруні прабегла чорная котка. Аўтары інсинуацыі нават сцвярджалі, што адносіны паміж імі настолькі дрэнныя, што не выключаны разрыў шлюбу. Па словах Сарказі, у яго ўсё ў гэтым плане нармальна. Маўляў, чуткі пра сварку распаўсюдзілі ягоныя палітычныя праціўнікі. Хто канкрэтна — гэта і павінна высветліць паліцыя. Прэс-сакратар Елісейскага палацу П'ер Шарон кажа, што па ягонай просьбе паліцыя нават завяла справу наконт дыскрэдытацыі лідэра. Па выніках следства адбудзецца суд. Між тым, французская газета «Journal du Dimanche» піша пра тое, што два супрацоўнікі газеты былі звольнены з-за таго, што выкарысталі электронную скрыню выдання, каб дасылаць кампраметуючыя Сарказі матэрыялы. Ці ідзе размова менавіта пра тыя спекуляцыі наконт праблемаў у сям'і Сарказі, пакуль не вядома. З іншага боку, Сарказі павінен зараз думаць пра іншае. Яго рэйтынг упаў да самай нізкай адзнакі з часу абрання на пасаду прэзідэнта.

▶ НЕВЯДОМЫЯ ІМЯНЫ

АМЕРЫКАНСКІ МАСТАК З
ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯГА КРАЮ

Сяргей Гваздзёў

Год таму ў Санкт-Пецярбургу, а потым і ў Маскве, філіяле Трацякоўскай галерэі на Крымскім валу, прайшла ўзорна падрыхтаваная выстава «Амерыканскія мастакі з Расійскай імперыі».

Мікалай Цыкоўскі. Пензенская вучэльня, снежань 1916 г.

Экспазіцыя, зладжаная намаганнямі 30 міжнародных інстытутаў, падтрыманая фінансамі некалькіх буйных карпарацыяў, была прэзентавана 80-цю творами 40 мастакоў з абшараў былой імперыі і ўвачавідкі паказала, чымі намаганнямі Нью-Йорк у другой палове ХХ стагоддзя сцвердзіўся ў якасці сусветнай сталіцы абстрактнага экспрэсіянізму.

Вось некалькі імёнаў мастакоў, якія зрабілі ёй гонар. «Творца жывапісу каляровага поля» Марк Ротка (Маркус Якавіч Ратковіч) з Дзвінску, славы Давід Бурлюк, Іван Дамброўскі — украінец, вядомы пад псеўданімам Джон Грэхам, Леон Гаспар — вучань Пэна, француз з Віцебска, Арчыл Горкі (Востанік Манук Адаян) фантазёр і містыфікатар, які апынуўся ў Амерыцы, ратуючыся ад турэцкага генацыду, і стаў «мастком між еўрапейскім і амерыканскім мадэрнізмам», Макс Вебер, ураджэнец Беластока, «спявак габрэйскай тэмы» і шмат іншых інтрыгуючых імёнаў.

Не маючы намеру рабіць поўны агляд «рускай Амерыкі», прыпынімся на «пэрэм'еры» мастака з Паўночна-Заходняга краю — Мікалая Цыкоўскага.

Імя яго вы не знайдзеце ў папулярнай ці мастацтвазнаўчай даведчанай літаратуры Расіі ды Беларусі. Пешаакрыніцы ў зоне недасягальнасці, а друкаваныя біяграфічныя звесткі ў замежных выданнях сісла-фармальныя і не заўжды дакладныя. Засведчыць асобу, прасвятліць яе першыя крокі, усталяваць кантакты з яго сваякамі, каб хоць пункцірна азначыць постаць мастака дапамагла пастаянная чытачка газеты «Новы Час» Аляўціна Сямёнаўна Вячорка, за што мы ёй бязмежна ўдзячныя.

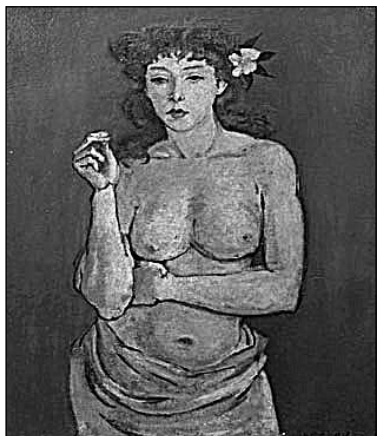
Пачатак

Калі пад гонтавым дахам драўлянага дамка на Сіверскай, цяпер Ленінградскай вуліцы ў Пінску, у 1894-м ці 1896 годзе, у шматдзетнай сям'і месцічаў: хатняй гаспадыні Вольгі Іванаўны Макаравіч (1863–1942) і сталерачырванадрэўшчыка Сцяпана Аляксеевіча Цыкоўскага нарадзілася чацвёртае дзіця, ахрышчанае Мікалаем, ніхто і думаць не мог, што на небасхіле амерыканскага мастацтва зазьяла яшчэ адна зорачка.

За акіянам

У пошуках кавалка хлеба ў 1918 годзе выправіўся на заробкі бацька мастака і знік без звестак. За лепшай доляй паляцеў у Амерыку брат Рыгор. За «рыжскай мяжой» апынуўся Пінск, дзе хоць і не адна, а з дочкамі гібела маці.

Мяркуем, Мікалай Цыкоўскі, як і шмат хто з яго знаёмых і сяброў «успрыняў рэвалюцыю з захапленнем, але не цалкам», ці, як тлумачылі за савецкім часам ідэолагі, «не змог прыжыцца ў паслярэвалюцыйнай

рэчаіснасці». Склаўшы ў 1923 годзе сваё мастацкае начыненне і астатні немудрагелісты скарб (у прыватнасці фотаальбом, які зараз захоўваецца ў амерыканскіх нашчадкаў), з'ехаў у ЗША. Тамтэйшыя інфармацыйна-даведчныя выданні сцісла павадаляюць: «У Амерыцы Цыкоўскі пачынаў пісаць карціны ў стылі кубізму».

Мо яно і так. Аўтару ж, апрача адзінакавых рэчаў мастака ў стылі моднага тады кубізму, па большасці трапляліся на вочы рэпрадукцыі твораў з прыкметамі стылістыкі неапрымітывізму. У кампазіцыях Цыкоўскага, як і ў асобных творах Давіда Бурлюка, братаў Рафаэля і Мозеса Сойераў з Тамбоўшчыны, шматлікія героі займаюць вельмі нязначную частку палатна. У творах чуецца адасобленасць і адзіноата душаў герояў у шырокім і адкрытым свеце.

Натуральна, што падчас змушанага адкрыцця Амерыкі выгнаннікі трымаліся адзін аднаго, пароўну падзяляючы радасці і нягоды новага жыцця. Пэўна ўжо ў Злучаных Штатах Цыкоўскі каратка сьшоўся з дзіцем вольніцы стэпу, украінскім патрыётам і радыкалам, апекуном Маякоўскага, сябрам Хлебнікава і Кручоньных, па сумяшчальнасці яшчэ і «бацькам рускага футурызму» — Давідам Бурлюком, які ступіў на Амерыканскі кантынент годам раней, хоць эміграваў у Японію яшчэ ў 1920 годзе.

Мікалай быў блізкім сябрам неўтаймоўнага Давіда, хросным бацькам ягоных дзяцей і напісаў у 1924 годзе партрэт яго жонкі — «Маруся Бурлюк». Дарэчы, гэты «інтэрнацыянал» выгнанніцаў з імперыі — Бурлюк, Цыкоўскі, Грос, Сойеры, і інш. — увека-

помнены ў сюжэтнай кампазіцыі Рафаэля Сойера «Мае сябры. My Friends» (1948). На палатне надпіс-дэвіз: «Сяброўства — віно жыцця».

Амерыка, якую наўрад ці чымсьці можна здзівіць, захапляла і дзівіла сама. Эмацыйныя ўражанні ад сустрэчы з Новым Сьветам адбіліся ў нізцы краявідаў Мікалая Цыкоўскага, прысвечаных Нью-Йорку. У 1931–1932 гадах ён выстаўляецца ў Нью-Йорку ў галерэі Дэніэлса, затым у галерэях Чыкага, Філадэльфіі, Лос-Анжэлесе.

Невядома, ці імкнуўся мастак Цыкоўскі, у якога ў 1933 годзе нарадзіўся сын, на радзіму так гарача і шчыра, як гэта рабіў сябра, па вызначэнні крытыкі, «амерыканскі Ван Гог» Давід Бурлюк. Напярэдадні другой сусветнай вайны той нават падаваў заяву ў генеральнае консульства СССР у Нью-Йорку з просьбай дазволіць вярнуцца, але, на шчасце, атрымаў адмову.

Дзякуючы лісту пляменніцы да аўтара нататкі, Вольгі Уладзіміраўны Рудакоўскай-Волчак,

з'явіліся дадатковыя штрыхі да эскізнага малюнка мастака з Беларусі ды сцісла інфармацыя пра ягоных амерыканскіх спадчыннікаў.

Лісты ў Беларусь

Сталы жыхар Нью-Йорка, знамы ў прафесійных колах мастак і выкладчык Мікалай Цыкоўскі толькі пасля вайны даведаўся, што пад акупацыяй, у 1942 годзе, памерла маці. У часы апантанай сталінскай пабудовы сацыялізму і «абвастрэння класавай барацьбы» не магло быць і гаворкі пра ліставанне з «імперыялістамі».

Па вайне лучылі яго з прывідным краем былой імперыі сёстры і іхнія дочки... Тады ж з ЗША ў разораную Беларусь паляцелі лісты ды падарункі. Але не ў радасць стаўся шчыры клопат «амерыканскага дзядзькі». Увайшоўшы ў красу паненкі паспелі пабрацца шлюбамаі з афіцэрамі — пераможцамі, якім кампетэнтныя органы каратка, але даходліва растлумачылі,

што апрача «савецкага гонару і годнасці» ёсць у Крымінальным кодэксе артыкул 58 з падпунктам аб шпіянажы. Тады ж з разоранай вайной Беларусі ў ЗША паляцелі непрачытанія лісты і нераспакаваныя падарункі.

Мо грэба было б распасвецці пра няздзейсненае. Пра выставу Давіда Бурлюка 1962 года, па ягоным выразе, «у піку маскаляў», у складзе якой былі работы Цыкоўскага, пра выставу, якая накіроўвалася ў СССР, але даехала толькі да Прагі. Абарвалася нітачка...

Нітка зямнога жыцця доктара філасофіі Гарвардскага ўніверсітэта (1965), дырэктара Тэхаскага музея мастацтваў у Осціне (1970), сябра Нацыянальнай Акадэміі мастацтваў, Нацыянальнага інстытута мастацтваў, літаратуры і супольнасці мастакоў, дойдзідаў і гравёраў ЗША, удзельніка прэстыжных аўкцыянаў і выстаў (толькі ў Амерыцы прайшоў больш за 20 персанальных), Мікалая Цыкоўскага абарвалася ў Вашынгтоне ў 1987 годзе.

P.S.:

У Вашынгтоне жыве сын Цыкоўскага, таксама Мікалай. Пасля заканчэння Гарвардскага ўніверсітэта ён атрымаў ступень доктара філасофіі і гісторыі мастацтваў, выкладаў гісторыю мастацтваў у каледжах і ўніверсітэтах ЗША, быў галоўным куратарам амерыканскага жывапісу ў Нацыянальнай галерэі.

У Пінску — магіла Вольгі Іванаўны, маці мастака. Захаваўся дом, у якім нарадзіўся Мікалай Цыкоўскі. У доме тым да 1950-х гадоў стаяла мэбля, зробленая яго бацькам і вісела некалькі абразкоў, напісаных Мікалаем. (Калі і куды яны зніклі, ніхто не памятае).

А яшчэ, колькі месяцаў таму пляменніца мастака — Валянціна Іванаўна Цыкоўская — неабачліва ці з эканоміі пенсійных сродкаў паслала адзіную даваенную фотавыяву таго драўлянага, крытага гонтам дамка на былой Сіверскай у Мінск звычайным лістом. Па дарозе ліст, натуральна, згубіўся.

